

Bij het thema: Zoekend naar een onderwerp dat op de een of andere manier te maken had met onze plek als mens, als schepsel van God, kwam ik terecht bij een gedicht van Juut Meijer met als titel:

DIT IS DE PLAATS
al had niemand mij ooit gezien
en betekende ik
in niemands ogen iets,
al was ik nog nooit begrepen
en bleef mijn hart gesloten,
al was ik nooit ik,
ontheemde,
vreemde voor mezelf,
was er niemand die me liefhad,

maar was ik kostbaar
in de ogen van
één
die hoort en ziet...

dan is dit de plaats
de plaats van het zien,
dit de tijd
de tijd om te zijn,
dit de bron
de bron van de levende
die mij ziet.

Er zijn momenten dat we het gevoel hebben dat we niet gezien worden, niet meetellen, dat die 'ik' van ons niet tot zijn recht komt. En dan zijn er wellicht ook momenten dat het, misschien maar heel even, glashelder is. Dat er eigenlijk ook sprake was van een engel die het allemaal even heel duidelijk maakt, die moed geeft, die ons weer op weg helpt.

Muziek

- *For the Beauty of the Earth (Philip Stopford, the Ecclesium Choir)*
- *Een plek (Rob Favier)*

Zegenbede van Andries Govaart om ter bemoediging voor jezelf en / of anderen te lezen:

Dat je de weg mag gaan die je goed doet,
dat je opstaat wanneer je valt,
dat je mens mag worden in Gods ogen
en die van anderen.
Weet dat de aarde je draagt,
dat je gaat in het licht
en de wind je omgeeft.
Dat je de vruchten van je leven proeft
en gaat in vrede.